

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 398/2026-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetihó v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Svätoslavom Vaškom, Baštová 5/A, Bardejov, proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11To/10/2026 z 23. marca 2026 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 22. júna 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením krajského súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje zrušenie napadnutého uznesenia, vrátenie veci krajskému súdu na ďalšie konanie a priznanie náhrady trov konania pred ústavným súdom.
2. Proti sťažovateľovi je vedené trestné konanie na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 12T/76/2026 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 a 3 písm. c) Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Obžaloba bola podaná prokurátorom 7. novembra 2025.
3. Okresný súd vydal 26. novembra 2025 vo veci sťažovateľa trestný rozkaz, ktorým bol sťažovateľovi uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva roky s podmieneným odkladom a uloženým probačným dohľadom v trvaní dva roky a povinnosťou podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Proti trestnému rozkazu podal sťažovateľ odpor.
4. Uznesením z 15. januára 2026 prijal okresný súd obžalobu prokurátora zo 7. novembra 2025. Uznesenie bolo doručené obhajcovi sťažovateľa 27. januára 2026 a sťažovateľovi 2. februára 2026. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ prostredníctvom svojho obhajcu sťažnosť elektronickými prostriedkami 4. februára 2026 a 5. februára 2026 osobne do podateľne.

5. Napadnutým uznesením z 23. marca 2026 krajský súd sťažnosť sťažovateľa zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku ako oneskorene podanú bez meritórneho preskúmania obsahu podanej sťažnosti. Poukázal na to, že aj keď bol rovnopis prvostupňového rozhodnutia nad rámec zákona doručený aj samotnému sťažovateľovi, nemá to vplyv na začiatok plynutia lehoty na podanie sťažnosti proti takému uzneseniu.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Podľa sťažovateľa je nesprávny právny názor krajského súdu, ktorý odvíjal plynutie času od skutočnosti, že išlo o rozhodnutie, ktoré bolo nad rámec zákona doručované aj samotnému obvinenému, teda že bolo nadbytočne/zbytočne/neúčelne doručované aj sťažovateľovi. Podľa sťažovateľa išlo o rozhodnutie, ktoré spĺňalo podmienky podľa § 66 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku, a preto bolo doručované do vlastných rúk a osobám, o ktorých rozhodol samosudca okresného súdu, že sa im bude doručovať toto rozhodnutie.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou podanej ústavnej sťažnosti je otázka doručovania uznesenia o prijatí obžaloby a s tým súvisiaca otázka začatia plynutia lehoty na podanie sťažnosti proti takému rozhodnutiu.

8. Podľa § 187 ods. 1 Trestného poriadku sa sťažnosť podáva orgánu, proti ktorého uzneseniu smeruje, a to do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia, s výnimkou sťažnosti proti uzneseniam podľa § 83 ods. 2; ak sa koná podľa § 204 ods. 1, sťažnosť sa podáva do skončenia skráteného vyšetrovania. Ak sa uznesenie oznamuje tak obvinenému, ako aj jeho zákonnému zástupcovi alebo obhajcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie.

9. Podľa § 179 ods. 1 Trestného poriadku platí, že uznesenie treba oznámiť osobe, ktorej sa priamo dotýka, ako aj osobe, ktorá naň dala svojím návrhom podnet; uznesenie súdu sa oznámi aj prokurátorovi. Oznámenie sa robí buď vyhlásením uznesenia v prítomnosti toho, komu treba uznesenie oznámiť, alebo doručením rovnopisu uznesenia. Podľa odseku 2 (veta pred bodkočiarkou) tohto ustanovenia platí, že ak má osoba, ktorej treba uznesenie oznámiť, obhajcu, prípadne splnomocnenca, postačí, ak sa uznesenie vyhlási buď tejto osobe, alebo jej obhajcovi, prípadne splnomocnencovi.

10. Citované ustanovenie rieši prípad, keď je oprávnená osoba zastúpená osobou, u ktorej sa predpokladajú určité právne znalosti. Pokiaľ sa uznesenie oznamuje vyhlásením, postačí prítomnosť buď tejto osoby, alebo jej obhajcu či splnomocnenca. V prípade oznamovania doručením odpisu uznesenia zákon dokonca uprednostňuje obhajcu, resp. splnomocnenca.

11. Krajský súd v napadnutom uznesení odkázal na uznesenie Najvyššieho súdu SSR sp. zn. 2 To 78/83 zo 17. augusta 1983 (uverejnené v zbierke č. 54/1984), podľa ktorého: „Ustanovenie § 143 odst. 1 Tr. por. o tom, že ak sa uznesenie oznamuje obvinenému i jeho obhajcovi, plynie lehota na podanie sťažnosti od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané neskoršie, sa nevzťahuje na prípady, v ktorých bolo uznesenie oznámené obhajcovi i obvinenému, hoci podľa § 137 odst. 2 Tr. por. stačilo vyhlásiť uznesenie len obhajcovi, prípadne sa uznesenie malo doručiť len

obhajcovi. V takomto prípade plyní lehota na podanie sťažnosti od oznámenia uznesenia obhajcovi.“

12. Toto rozhodnutie možno vzhľadom na totožné znenie § 143 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) v znení neskorších predpisov a § 187 ods. 1 (aktuálne platného a účinného) Trestného poriadku považovať za plne aplikovateľné. Okamihom rozhodujúcim pre začatie plynutia lehoty na podanie sťažnosti bol preto deň, keď bolo uznesenie o prijatí obžaloby doručené obhajcovi sťažovateľa, a to bez ohľadu na to, že bolo toto uznesenie neskôr (a nadbytočne) doručované aj samotnému sťažovateľovi.

13. S ohľadom na uvedené je potom zrejmé, že posledným dňom zákonom stanovenej trojdňovej lehoty na podanie sťažnosti bol 30. január 2026 (§ 187 ods. 1 Trestného poriadku), a správne preto krajský súd postupoval, ak sťažnosť sťažovateľa doručenú súdu 4. februára 2026 zamietol ako podanú oneskorene.

14. Na tomto právnom závere nič nemení ani argumentácia sťažovateľa, ktorý poukazuje na ustanovenia Trestného poriadku týkajúce sa doručovania do vlastných rúk (§ 66 Trestného poriadku). Ide totiž o ustanovenia, ktorého hovoria to, akým spôsobom sa doručujú rozhodnutia (kedy je potrebné doručovanie do vlastných rúk), avšak neupravujú to, komu sa v akom prípade má rozhodnutie doručovať.

15. Ústavný súd okrem toho poukazuje na podaný odpor proti trestnému rozkazu, kde sťažovateľ namietal (len) to, že sa mu uložený trest zdá prísny vzhľadom na to, že po záverečnom preštudovaní spisu bolo prokurátorom nariadené konanie o zmieri, podľa ktorého sťažovateľ splnil voči všetkým poškodeným ich nároky, oľutoval spôsobenie škody a aj poškodení s postupom podľa § 220 Trestného poriadku súhlasili. Táto argumentácia sťažovateľa bola v podstatnom aj obsahom podanej sťažnosti proti napadnutému uzneseniu, keď sťažovateľ namietal, že obžaloba mala byť odmietnutá, pretože prokurátor nepredložil súdu mediačný spis.

16. Sťažovateľ teda zrejme chce docieľiť to, aby sa konalo o zmieri (tak ako to bolo navrhované aj v prípravnom konaní). Takému postupu však prijatie obžaloby zo strany súdu nebráni – stále je otvorená možnosť, že tak súd postupovať bude.

17. Aj vzhľadom na tieto konkrétne okolnosti veci napokon preto ústavný súd dospel k záveru, že k porušeniu práv sťažovateľa nedošlo a ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 2026

Peter Molnár
predseda senátu